

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004674 18 Кж
Бања Лука, 20.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске, а у односу на Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч. и Д.Т., адвоката Р.К. из Т., осумњиченог М.Ј., адвоката Ј.Г. из Д., осумњиченог Д.П., адвоката С.М. из Д. и осумњиченог Д.Н., адвоката М.М. из Б.Л., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 4 од 05.3.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 20.3.2018. године, донио је,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004674 18 Кв 4 од 05.3.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 11 0 К 004674 18 Кв 4 од 05.3.2018. године, продужен је притвор против осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), а у односу на осумњичене Б.Ч., Д.П. и Д.Т. и кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 2. истог закона, за још најдуже 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 06.5.2018. године.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке б) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили бранилац осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч. и Д.Т., адвокат Р.К. из Т., те браниоци осумњиченог М.Ј., адвокат Ј.Г. из Д., осумњиченог Д.П., адвокат С.М. из Добоја и осумњиченог Д.Н., адвокат М.М. из Б.Л.

Бранилац осумњичених Ј.Т., Б.Ч. и Д.Т., је жалбу изјавио због погрешно утврђеног чињеничног стања, и како наводи, погрешне примјене одредаба Кривичног законика Републике Српске, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и укине притвор, или притвор замјени другим мјерама забрана.

Бранилац осумњиченог М.Ј., жалбу је изјавио, како наводи, из свих жалбених разлога, са приједлогом да се осумњиченом изрекну мјере забрана и пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог Д.П., је жалбу изјавио, како наводи, због повреде одредаба Закона о кривичном поступку, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусти на слободу.

Бранилац осумњиченог Д.Н., је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, на начин да се одбије приједлог тужиоца за продужење притвора и укине притвор осумњиченом или то рјешење укине и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање.

Аргументима из образложења жалбе браниоца осумњиченог Д.П., указује се на изостанак разлога у побијаном рјешењу о постојању основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора, и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, те ускраћивање права одбрани на достављање доказа из приједлога тужиоца за продужење притвора, и тиме повреду права на одбрану, као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. У образложењу жалби бранилаца осумњичених М.Ј. и Д.Н., нису наведени аргументи за било који од облика битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. и 2. ЗКП РС. У основи, изнесеним аргументима, жалби бранилаца свих осумњичених, оспорава се правилност чињеничних утврђења и ваљаност датих разлога у побијаном рјешењу за закључак о постојању посебних притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, по којима је притвор продужен.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе осумњиченог Д.П., којима се, у погледу постојања основане сумње као законског услова примјене мјере притвора, указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став тачка к) ЗКП РС.

Наиме, у образложењу побијаног рјешења се доводе у везу докази прибављени спровођењем посебних истражних радњи из одредбе члана 234. став 2. тачке а) и г) ЗКП РС, и то транскрипти телефонских разговора између осумњичених (јасно одређујући њихову појединачну међусобну комуникацију), искази свједока Н.Х. и М.С., као крајњих конзумента опојних дрога (прецизирајући начин контакта са поименично одређеним осумњиченима, вријеме и мјесто претреса тих лица, врсту и количину опојне дроге пронађане код

њих). Наведени докази се доводе у везу са потврдама о привременом одузимању предмета од осумњичених (појединачно наведених у побијаном рјешењу) или свједока, са којима су били у комуникацији, у току спровођења посебне истражне радње тајног праћења и техничког снимања лица, транспортних средстава и предмета који су у вези са њима, ком приликом је код њих пронађена опојна дрога (наводећи врсту, количину).

Ради се о једној свеобухватној и критичкој оцјени доказа, са ваљано датим разлозима за све одлучне чињенице на којима је заснован закључак о постојању основане сумње да је осумњичени Д.П., заједно са осумњиченима Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.Н. и Д.Т., починио кривично дјело за које се истрага спроводи, ради чега су без основа аргументи из жалбе браниоца осумњиченог Д.П., којима се, у погледу постојања основане сумње као законског услова примјене мјере притвора, указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, из списка предмета, те аргумената из жалбе браниоца осумњиченог Д.П., не произилази, да је одбрани на било који начин ускраћено право увида у доказе које је тужилац доставио суду, у смислу одредбе члана 55. став 2. ЗКП РС, а који су битни за процјену законитости притвора. Ради тога су без основа приговори из ове жалбе, садржани у тврдњи да ти докази нису одбрани достављени уз приједлог тужиоца за продужење притвора и да је тиме повријеђено право на правично суђење и једнакост у поступку, у смислу члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. У вези са наведеним приговорима, у оквиру повреде права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, који су истицани и у поступку пред првостепеним судом, у побијаном рјешењу је дато образложење (страна 13. пасус 1.), које овај суд прихвата, као ваљано.

Жалбеним приговорима бранилаца осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П., Д.Н. и Д.Т., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебних приворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, по којима је притвор продужен.

За постојање успостављених посебних притворских разлога, у побијаном рјешењу су дати детаљно и аргументовано образложени разлози (старна 11. и 12.), које овај суд прихвата, у цјелости. Постојање колузионе опасности, у смислу одредбе члана 197. став 1. тачке б) ЗКП РС, као опасности од утицаја на свједоке али и осумњичене међусобно, правилно се образлаже у побијаном рјешењу, са аспекта потребе саслушања наведених свједока, њиховог својства (крајњи конзументи опојних дрога) и односа према осумњиченима (утврђеним на основу међусобних телефонских комуникација), те чињенице да се сви осумњичени бране ћутањем. За постојање нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела, правилно се у побијаном рјешењу цијени начин и околности извршења дјела за које се истрага спроводи, постојање дужег временског континуитета и бројност радњи у извршењу (од 04.10.2017 до 04.02.2018. године), кроз који су осумњичени исказали упорност у извршењу дјела. Правилно се, у побијаном рјешењу, све наведено доводи у везу са доказима прибављеним спровођењем посебних истражних радњи и сазнања да су и сами осумњичени конзументи опојних дрога, да су за набавку исте потребна одређена новчана

средстава, а осумњичени су незапослени или лошег имовног стања, тако да, у конкретном случају, сама чињеница да нису осуђивани (осим осумњиченог Д.Т.), која се наглашава у жалбама бранилаца осумњичених Ј.Ћ., Б.Ч., М.Ј., Д.П. и Д.Н., а жалби браниоца осумњиченог Т. наглашава вријеме раније осуде и врсте кривичног дјела, не може досвести у сумњу, закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе 197. став 1. тачке в) ЗКП РС.

Како се, у конкретном случају, ради о обимној истрази са потребом прибављања већег броја доказа, који се из објективних разлога до сада нису могли завршити (обзиром на досадашњу дужину трајања притвора и у том времену прикупљене доказе), по оцјени овог суда, указује на нужност продужења притвора у времену одређеном у побијаном рјешењу, из наведених посебних притворских разлога из одредбе 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић